

Zusters en broeders, goede vrienden,

ik denk dat we het allemaal wel al hebben opgemerkt, het is bijzonder druk in Rome! Na de lange coronaperiode hebben pelgrims en toeristen de weg duidelijk teruggevonden naar de Eeuwige Stad. Overal zie je gidsen druk in de weer om mensen de mooiste plekjes van Rome te laten zien. Archeologische sites die ons terugvoeren naar de tijd van de Romeinen, prachtige musea en palazzi waar indrukwekkende kunstcollecties worden gepresenteerd en natuurlijk ook de vele kerken die de stad rijk is, in alle mogelijke vormen en maten. Toen ik enkele weken geleden de basiliek van Paulus-Buiten-de-Muren ging bezoeken met enkele vrienden, dan was het eerste wat hen opviel niet de pracht en praal van de basiliek, maar wel de intense rust en stilte. Het is iets wat we in bijna elke kerk in de stad kunnen ervaren: het contrast tussen de drukke straten en de uitnodigende rust van een kerk. Maar een kerkgebouw is natuurlijk veel meer dan alleen maar een rustpunt te midden van alle hectiek. Een kerk is ook een plaats van ontmoeting, dat voelen we hier deze ochtend heel sterk aan. Het doet deugd om andere mensen te mogen ontmoeten die ook Nederlands spreken en waarmee we straks bij een kopje heerlijke koffie nog wat kunnen napraten. De rust van deze mooie kerk nodigt ons ook uit om nog iemand anders te ontmoeten. Diegene waarover de apostel Petrus zo'n vurig getuigenis aflegt in de eerste lezing die we hebben beluisterd. We mogen Jezus ontmoeten, die door God tot Heer en Christus is gemaakt. "Heer en Christus", het zijn grote koninklijke titels die ons bijna spontaan een beetje zenuwachtig maken. En de vraag die het volk aan Petrus en de andere apostelen stelt, is misschien ook wel de onze "Wat moeten we doen?" Hoe kunnen we ons voorbereiden op zo'n belangrijke ontmoeting? Petrus' antwoord is kort en krachtig: "Bekeer u". Laat je niet helemaal meeslepen in de drukte en steeds grotere prestatiedrang van onze tijd, maar neem de tijd om even stil te vallen. Probeer in die rust te luisteren naar Jezus en open je hart voor wat Hij jou te zeggen heeft.

Goede vrienden, eigenlijk klinkt precies dezelfde uitnodiging in het evangelie van deze zondag. Jezus vertelt er het verhaal van een goede herder die naar zijn kudde toegaat en elk schaap afzonderlijk bij naam roept. Jezus, die door God tot Heer en Christus is gemaakt, is de goede Herder. Hij kent zijn schapen, Hij kent ieder van ons, Hij roept ons bij onze namen en nodigt ons uit om samen met Hem op weg te gaan. Deze uitnodiging geldt voor elke mens op aarde, want bij Jezus

is iedereen welkom. Maar het is en blijft een uitnodiging, Jezus spreekt elke mens aan, presenteert hem of haar zijn boodschap van liefde, maar uiteindelijk is het aan ons om te kiezen of we met de Herder op weg willen gaan. Wie zichzelf aan Jezus durft toevertrouwen, ervaart heel sterk dat er in die ontmoeting met Hem, een unieke verbondenheid ontstaat; een sterke relatie die steunt op de mateloze liefde van de herder voor zijn schapen.

Ja, vrienden, wij zijn geliefd door Jezus, onze goede Herder ... en die liefde komt misschien wel het sterkst tot uitdrukking in het ietwat vreemde beeld van de deur. "Ik ben de deur van de schapen ... Als iemand door Mij binnengaat, zal hij worden gered; hij zal in- en uitgaan en weide vinden". Jezus' liefde voor ons is als een open deur: bij Hem geldt "binnen zonder bellen". Op ieder uur van de dag zijn we welkom bij Hem. Jezus staat altijd voor ons klaar om naar ons te luisteren, om ons te bemoedigen en de nodige kracht te geven om overeind te blijven in het leven. Maar Jezus zegt heel duidelijk dat we vrij zijn om in- en uit te gaan. Zijn liefde is nooit verstikkend, maar maakt het juist mogelijk dat we "weide" zouden vinden, de ruimte die we nodig hebben om te leven. Met die woorden besluit Jezus ook vandaag: "Ik ben gekomen opdat jullie leven zouden bezitten en wel in overvloed".

Goede vrienden, op deze zondag van de Goede Herder mogen we ontdekken dat wij allemaal door God geroepen zijn. Een roeping die vertrekt vanuit de uitnodiging om ons toe te vertrouwen aan Jezus' liefde. Deze liefde voert ons binnen in een heel eigen dynamiek van in- en uitgaan: naar binnen gaan om de stem van de Herder te horen en ons hart te laten volstromen met zijn liefde, om vervolgens weer naar buiten te gaan om van die mateloze liefde te delen met de hele wereld. Het is de wondere dynamiek van het volle leven in Christus, onze Heer en Herder. Moge deze zondag ons helpen om trouw te blijven aan onze roeping, om ze steeds beter te leren kennen en de wegen te ontdekken waarop wij elk op onze manier mogen getuigen van de liefde Gods. Laten we daarbij nooit vergeten wat we daarnet met zoveel vreugde samen hebben gezongen: "Mijn Herder is de Heer, nooit zal er mij iets ontbreken".

Amen.